

bens Omraade: De første Resultater, man er kommet til, skal yderligere kontrolleres. En skønne Dag foreligger der Momenter i Sagen, som gør, at en anden Forklaring end den, man hidtil har anset for god Latin, herefter knæsættes.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg anse det for saa sikkert som noget, at denne Bevilling, hvis vi ikke ligefrem vil sætte os udenfor det store og omfattende internationale Arbejde, som der her er Tale om, ikke alene maa gives nu for 5 Aar, men ogsaa maa flyde i Fremtiden, maaske under andre Former. Ud fra denne Betragtning er det ogsaa, at jeg meget stærkt vil understrege, hvad der er sagt af ærede foregaaende Talere om det Skib, som Kommissionen skal have at arbejde med. Det forekommer mig, at med Lovforslagets Motivering vil det være ganske uforsvarligt i Fremtiden at lade dette Arbejde udføre med et Skib, om hvilket man med en vis Ret kan sige, at det ikke er sødygtigt; og det vil desuden være i høj Grad uøkonomisk at fortsætte med et Skib, som i aarlig Drift kræver 10,000 Kr. mere end et moderne Skib, der ogsaa kunde indrettes med de Erfaringer for Øje, som man i de forløbne Aar har vundet paa dette Omraade. Jeg synes, at Tiden nu maa være inde til at tage det Spørgsmaal op til grundig Overvejelse, om man ikke langt hellere straks maa indrette en permanent Statsforsøgsstation paa Fiskeriets Omraade, ganske vist en bevægelig Forsøgsstation, nemlig et nyt og moderne Skib, end i en Aarrække vedblive at give 10,000 Kr. ud til ingen Verdens Nytte, ja, oven i Købet genere Arbejdet derved og muligvis udsætte de paagældende for direkte Livsfare.

Jeg vil meget henstille til det Udvalg, som jeg formoder vil blive nedsat som Følge af de Udtalelser, der er faldne netop om dette Skib, at overveje denne Sag nøje og helst i Forening med den højtærede Landbrugsminister træffe Bestemmelse om Anskaffelse af et nyt Skib i Stedet for at lappe paa det gamle.

J. H. Jensen: Jeg er ikke i det heldige Tilfælde at kunne være fuldt ud enig med de sidste tre ærede Talere, der meget varmt har anbefalet denne Bevilling saavel som Bygningen af et nyt Skib. Jeg erkender, at videnskabelige Undersøgelser kan have deres store Betydning, men jeg mener, at Videnskaben kan købes for dyrt, og Spørgsmaalet er, om man ikke netop her køber for dyrt paa Bekostning af de Forpligtel-

ser, Staten har overfor den praktiske Mand, der skal have sit Udbytte af Havets Rigdom. Det er saare godt, at Fiskerne faar at vide, at saadan og saadan gaar det muligvis til ude i Havet, men det er bedre at faa tilvejebragt Betingelser for Udnyttelse af Havets Rigdomme, som findes lige udenfor Fiskernes Dør, og i Øjeblikket er disse Betingelser ikke til Stede, hvad Fiskerihavnevæsenet angaar. Jeg gaar ikke for vidt, naar jeg siger, at det er i en temmelig sørgelig Forfatning, og at de Krav, der i mange Aar har været stillede, ikke til Dato er sket Fyldest. Møn ikke i hvert Fald en Del af Bevilingerne kunde have gjort bedre Nytte ved at være anvendt til Fiskerihavne?

Da den foreliggende Sag ved Aarhundredets Begyndelse kom frem, husker jeg, at vi vistnok allesammen var klare over, at det ikke var saa nemt at komme udenom denne Bevilling. Danmark er omtrent paa alle Sider omflydt af Vand og har i Forhold til sin Størrelse en Kyststrækning som ikke mange andre Lande; skal der derfor gøres noget paa dette videnskabelige Omraade, kan Danmark ikke saa helt godt holde sig udenfor. Spørgsmaalet er alligevel, om der ikke her kunde have været sparet en hel Del Penge, som vilde have gjort betydelig større Nytte paa andre Omraader. Det er godt nok, som den ærede sidste Taler (G. Fog-Petersen) betonedede, at selv om Undersøgelserne ikke i Øjeblikket giver Udbytte, vil Fordelen maaske komme med Tiden, om ikke i den nærmeste Tid, saa i en fjernere Fremtid; men der er rigtignok et gammelt Ord, som siger: Mens Græsset gror, dør Horsemø'r. Saaledes ogsaa her: Videnskaben kræver en hel Del Penge og fordrer lang Tid, og den praktiske Fisker maa da lide under, at der ikke tilvejebringes de Betingelser, som er nødvendige for, at han kan drive sit Erhverv. Jeg kan derfor ikke med samme Glæde som enkelte andre Medlemmer se paa denne Sag. Jeg har ikke noget klart Overblik over, hvad den hidtil har kostet, men jeg antager, at vi, fra den første Lov blev givet, til Dato har ofret mindst 1 Mill. Kr. paa denne Sag. Nu forlanges der igen en lille halv Million, og det er dog et Spørgsmaal, om det er nødvendigt at give saa mange Penge ud. Der foreslaas nu at lægge 12,000 Kr. til den aarlige Udgift, men ser vi paa Lovforslagets sidste Side, opdager vi, at Kommissionen har kunnet tænke sig noget mindre, thi den skriver udtrykkelig, at 90,000 Kr., eventuelt 80,000 Kr., kan